

Hensyn til Spørgsmaalet om Gøteborg-Kreditforeningsobligationerne, da er Udvalgets Opfattelse af dette Spørgsmaal en anden, end den ærede Ministers, navnlig hvad disse Papirers Værdi og Omfætningsøve angaar. Værdien kommer jo frem derved, at man udbyder Papirerne tilsalg, og hvis den ærede Minister vilde gjøre dette, saa tror jeg, det vilde vise sig, at om de end have en Værdi — jeg veed ikke, hvad deres Kurs er for Tiden, men jeg tror, den er saa godt som ingen — saa ere de ikke let realizable, og det er heller ikke Tilfældet, at deres Værdi i og for sig saa nøie kan bestemmes. Vi have altsaa en anden Opfattelse end den ærede Minister af denne Transaktion. Jeg henstiller isørigt dette Spørgsmaal til senere Belysning ved Behandlingen af Statsrevisionen. Hvad de øvrige Spørgsmaal angaar, skal jeg kun med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskabs Aktier bemærke, at enhver Omfætning af Obligationerne i Reservecapitalen behøver jo ingenlunde at have det Formaal, at de skulle være let realizable. En vis Art af dem skal have et andet Formaal, og et andet Formaal har Udvalget ment kunde forenes med Enhvervelsen af sjællandske Jernbaneaktier, hvilket Ministeren godt maa kunne forstaa og være enig i, naar der ellers frembød sig en Leilighed til, at det kunde ske til Fordel for Statskassen. Jeg har ikke paa Udvalgets Vegne nogen Bemyndigelse til at tilraade den ærede Minister at kjøbe saadanne, men jeg vil kun benytte Leiligheden til at udtale den Tanke, at man kunde gjøre det for de udenfor finantsielle Hensyn liggende Formaalets Skyld at kunne som Aktieholder udøve Indflydelse paa Selskabet. Naar den ærede Minister siger, at vi nu have ligesaa store Belsøb som dem, vi ere komne af med ved Salg, saa skal jeg bemærke, at dem havde vi, inden vi afskaffede Obligationerne; efter Finantsministeriets Skrivelse til Udvalget ifjor havde vi dem sikket til den Kurs, og da finde vi det dobbelte Antal mod, hvad vi nu have. At disse Obligationer ere folgte til 107½, bevise i og for sig ikke, at det er fordelagtigt at sælge; thi, saavidt jeg veed, have de senere staaet i 110 (Finantsministeren: Det tror jeg ikke). So, omtrent saa; men det, at de ere folgte til 107½, bevise i og for sig ikke, at Salget dengang har været helbtigt. Hvis man derimod kan kjøbe dem 10 pCt. billigere, saa kan der være Fordel ved Transaktionerne, og Udvalget har heller ikke lagt særdeles Vægt paa disse Bemærkninger andet Punktum, hvorfor jeg heller ikke har nogen Berettigelse til at opholde mig længere derved. Hvad Klasse-lotteriet angaar, da kan jeg nok forstaa Grunden til det af den meget ærede Minister bebudede Vædringsforslag. Med Hensyn til Udtalelserne om den botaniske Have forekommer det mig, efter som jeg har forstaaet den ærede Minister, at de vare tilfredsstillende for ham, og at han vilde gaa i den Retning, som Udvalget har udtalt, den endelige

Afgjørelse af Spørgsmaalet er forbeholdt til en senere Tid. Det er Alt, hvad jeg har at sige med Hensyn til de Bemærkninger, vi hørte af den ærede Minister; der er, som sagt, ikke paa noget væsentligt Punkt nogen Uoverensstemmelse tilstede.

Finantsministeren (Fonnesbech): Jeg ønsker kun at sige et Par Bemærkninger til den ærede Ordførers seneste Udtalelser, og da navnlig til hans Udtalelser om Assistenten paa Frederiks-værk og Lidsvilde Distrikt. Den ærede Ordfører maa ikke tro, at Skovrideren, fordi der bliver bevilget Lønning til en Assistent for ham, derfor skulde være fri for at have Udgift deraf. Finantsministeriet har tværtimod ogsaa havt Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt, idet nemlig Skovrideren vil faae en temmelig betydelig Udgift til Transportomkostninger, da han naturligvis maa levere den Besorthing, som er nødvendig for Assistenten, naar han dagligdags skal kunne bevæge sig tre Fjerdingvei bort fra det Sted, hvor Skovriderens Gaard ligger. Jeg mener, at denne Bevilling kan gives med fuld Konservering af det Princip, den ærede Ordfører hævdede, nemlig at Skovrideren ikke ved sin Sygdom skal blive fri for enhverformodt Udgift for at faae sin Gjerning opgøet. — Paa den vestindiske Sag, skal jeg heller ikke videre indlade mig; men jeg vil blot tillade mig at bemærke, at disse Fordringer hos Planterne ere prioriterede fremfor kongelige Skatter og fremfor nogenformodt anden Gjæld. Det er en ganske særegen Art af Laan, som Kolonialkassen ved en Forordning — eller hvad den nu hed — af 1850 er bemyndiget til at give Planterne i Narets Løb for at vedligeholde Driften og til Bearbejdelse af Suckerplantager, for allerede derigjennem at forhindre, at der skulde komme en saa stor Odelæggelse, at den ikke siden var til at oprette. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 5 pCt. Obligationer, skal jeg indrømme, at de utvivlsomt endnu ikke ere realizable paa denne Børs, men deraf følger ikke, at de ikke kunne blive det, og heller ikke, at de ikke skulde være realizable paa andre Børser. — Naar den ærede Ordfører yttrede, at vi havde tilfikkret os Jernbaneobligationer til den af mig nævnte Pris, 95½ pCt., dengang de Obligationer, vi havde, bleve folgte, forekommer det mig, at der, set alene fra denne Transaktions Side, maatte være særlig Opfordring til at sælge dem, naar man kunde faae en saa betydelig Avance paa dem, som man fik, uagtet man havde fikket sig i Beholdning omtrent den selsamme Sum i disse Papirer. — Jeg tror ikke, der var flere Ytringer, som kunde foranledige mig til at yttre mig.

Tagg: Kun angaaende det under Punkt 14 reiste Spørgsmaal finder jeg særlig Anledning til at udtale mig. Det er min Overbevisning, at